

هو الأبھی

یا عبدالبہاء تو سمی منی و در عبودیت آستان مقدس قرین منی این عبد را نہایت آمال آنکہ با یاران دست در آغوش کردہ و متحداً و متفقاً در نہایت محویت و فنا بعبودیت درگاہ کبریا پردازیم و باین مہبت کبری کمر بریندیم و قد بفرایم تا اثری از وجود باقی نہماند بکلی محو و فانی گردد و هذا اعظم المنی و الغایۃ القصوی و السدرۃ المنتہی و المسجد الأقصى ایدکم اللہ و ایای علی هذه المنحة الكبرى و العظيمة العظمی

نامہ شما رسید و دلیل بر آن بود کہ احبای الہی در آن حدود و ثغور بمزامیر آل داود مینوازند و بالحن بدیع بذکر ربّ جلیل اوقات می گذرانند الحمد للہ فاران بہمت حضرت خلیل الرحمن در فورانست و بشرویه بانجذاب جناب میر ولی آقا پریشارست و کلمہ اللہ در انتشار است و خیرالقری امّالقری گردیدہ و دبستان الہی مؤسس و ادیب عشق بدرس و سبق مشغول و آنجناب بتعلیم نورسیدگان الہی مألوف و این عمل مبرور مقبول جناب ملا محمد علی و جناب ملا نصراللہ و جناب ملا عبداللہ و جناب ملا عبدالوہاب و جناب ملا اسداللہ و جناب آقا میرزا محمد علی و آقا میرزا اسداللہ و جناب آقا میرزا نوراللہ و جناب آقا جلال و جناب آقا نصراللہ و جناب آقا حبیباللہ و جناب غلام حسین و جناب آقا مسیح اللہ و جناب آقا رحمت اللہ و عموم احبای و اماء اللہ و محفل تقدیس و امہ اللہ اخت و ابناء آقا نعمت اللہ و آقا نصراللہ و ضجیع و صبایا و غلام حسین و اسداللہ و طاہرہ و خانم آقا و قدسیہ و روحا و حسین آقا و سایر صبیان و صبایا و حضرت حاجی محمد علی سلالہ بقیۃ السیف قلعه جمیعرا از قبل عبدالبہاء تحیت و ثنا و اشتیاق و مہربانی برسانید عبدالبہاء بجهت این نفوس بدرگاہ حضرت بہا تضرع و ابتہال می نماید و تأییدات غیبیہ میجوید جمیع در نظرند و پیش بصرند روحی لاجبای بہاء الفداء و نفسی لانجذابہم و اشتعالہم الفداء امروز روز نداست و این عصر عصر فدا و علیکم بہاء الأبھی

حضرت مؤیدالحکماء الحمد للہ بتمام قوا مؤید بروحانیت کبری هستند و در نہایت سرور و انجذاب امیدم چنانست کہ ایشانرا مع الضلع نورانیت چنان احاطہ نماید کہ چون دو شمع روشن برافروزند و علیکم بہاء الأبھی

عبدالبہاء عباس

۱۰ شعبان ۱۳۳۹

حیفا